

VEFA SOSYAL DESTEK GRUPLARININ
SESSİZ KAHRAMANLARI

Aralık, 2022

*Din Görevlilerimizin
Pandemi Hatıraları*

DİYANET-SEN
TÜRKİYE DİYANET VE VAKIF GÖREVLİLERİ SENDİKASI

Adına Sahibi
Ali Yıldız
Genel Başkan

Yayın Kurulu

Ali Yıldız

Hacıbey Özkan

İrfan Kaşıkçıoğlu

Neslibey Özkan

Dr. Cebrail Yakışır

Mehmet Yaman

Ali Güzeldal

Yayına Hazırlayan
Revasiye Karaarslan Ayten

Baskı
Aralık 2022

DİYANET-SEN

Rüzgarlı Sokak 15/B Ulus/ANKARA

Web: www.diyamet-sen.org.tr

E-posta: diyamet-sen@diyamet-sen.org.tr

Para ile satılmaz
Yayın hakları Diyanet-Sen'e aittir.

Türkiye ve dünya ülkeleri Kovid-19 salgınıyla birlikte yeni bir sürece girdi. Alınan çeşitli tedbirlerle salgınla mücadele edildi. Daha önce yaşamadığımız bir çok şeye bu süreçte şahit olduk.

Salgınla mücadelede Türkiye’ye özgü yöntemler ve organizasyonlar da ortaya çıktı. Bu başarılı organizasyonlarından biri de “Vefa Sosyal Destek Grup”larıdır. Salgınla mücadele kapsamında hizmet alanları ve çeşitleri bakımından çok geniş kapsamda önemli bir işlevi yürütmek için İçişleri Bakanlığı koordinasyonunda Vefa Sosyal Destek Grupları oluşturuldu. İçişleri Bakanlığı salgınla mücadeleye yönelik 21 Mart 2020 tarihli “65 Yaş ve Üstü ile Kronik Rahatsızlığı Olanlara Sokağa Çıkma Yasağı Genelgesini” çıkardı. Bu genelgeyle 65 yaş ve üzeri ile bağışıklığı düşük ve kronik akciğer hastalığı, astım, KOAH, kalp/damar hastalığı, böbrek, hipertansiyon ve karaciğer hastalığı olanlar ile bağışıklık sistemini bozan ilaçları kullanan vatandaşların ika-

metlerinden dışarı çıkmaları, açık alanlarda, parklarda dolaşmaları ve toplu ulaşım araçları ile seyahat etmeleri sınırlandırılarak sokağa çıkmaları yasaklandı.

Medeniyetimizin temeli olan yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örnekleri bu zorlu dönemde Vefa Sosyal Destek Grupları aracılığı ile verildi. Sokağa çıkma yasağı nedeniyle özellikle tek başına yaşayan ve ihtiyaçlarını karşılayacak yakını bulunmayan 65 yaş ve üstü ile kronik rahatsızlığı olan vatandaşlarımızın temel ihtiyaçlarını karşılayan Vefa Sosyal Destek Gruplarında görevli personel vatandaşlarımızın maaş ödemeleri, sosyal yardımları, market ihtiyaçları, ilaç ve sağlık hizmetleri, e-devlet şifreleri, maske, kolonya, sabun ve dezenfeksiyon ürünlerinden oluşan kolilerin ulaştırılması gibi birçok talepleri yerine getirdi.

İşte bütün zorlu durumların sessiz kahramanları din görevlilerimiz kurulan Vefa Sosyal Destek Grupları'nda görev alan en geniş meslek gurubu olarak devlet millet dayanışmasının, birlik ve beraberliğin, yardımlaşmanın en güzel örneklerini sunmuşlardır. Sokağa çıkma yasaklarının yoğun yaşandığı 2020-2021 yılları arasında 40.372 din görevlisi Vefa Sosyal Destek Gruplarında, 38.471 din görevlisi Filyasyon ekiplerinde ve 22.323 din görevlisi de gönüllü olarak vatandaşlarımıza bu zorlu süreçte hizmet verdi vatandaşların taleplerini karşıladı.

Din görevlilerimiz bu süreçteki hizmetleri esnasında çok güzel anılara şahit oldular. Güzel anılar biriktirdiler. İşte bizler de Diyanet-Sen olarak din görevlilerimizin pandemi sürecinde Vefa Sosyal Destek Grupları'nda, Filyasyon ekibinde görev yaparken karşılaştıkları bu güzel anıların unutulmasını istemedik.

Söz konusu gruplarda görev alan din görevlilerimize ulaşmaya çalışarak onların bu anılarını toplamak ve kitaplaştırmak istedik.

Her zorlu sürecin sessiz kahramanları vefalı din görevlilerimize bu süreçte göstermiş oldukları üstün gayret ve hizmetlerden dolayı bir kez daha teşekkür ediyor, yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örneklerinin sunulduğu bu güzel hatıralarının milletimize ilham vermesi ve unutulmamasını diliyoruz.

Ali YILDIZ
Diyanet-Sen Genel Başkanı

Necati Amca: Son Yudum, Son Nefes....

Ülkemizde Kovid-19 vakalarının görülmesinin ardından Adana’da da Vefa Sosyal Destek Grupları ve ardından Filyasyon ekipleri kuruldu. Salgının başından beri bir çok din görevlisi arkadaşım ve ben bu ekiplerde görev aldık. Yeri geldi, 65 yaş üssü büyüklerimizin ilacını aldık, yeri geldi maaşını çekip teslim ettik, yeri geldi tarlasını sürdürdük, yeri geldi hastaneye götürdük, yeri geldi kan verdik, yeri geldi refakatçi olduk. Ve hepsinden öyle güzel dualar aldık ki işte bunun tarifi yok...

Hem görevli olduğum mahallemden tanıdığım hem cemaatim olan ve Vefa Sosyal Destek Grubu’nda yer almam dolayısıyla ilgilendiğim Necati Altıntop Amca’nın hikayesini sizlerle paylaşmak istiyorum.

Covid-19 nedeniyle yaşanan pandeminin ülkemize yayılışının ikinci ayıydı. Adana Çukurova Memişli Mahallesi’nde ikamet eden, 1939 doğumlu 82 yaşındaki Necati Altıntop Amca benden yardım istedi:

-Hocam belim ve bacaklarımdaki ağrıdan dolayı ızdırap içindeyim, çok ağrım var dedi. Kendisine bakabilecek tek kişi birkaç yaş küçük erkek kardeşiydi, ama oda zorlanıyordu. Ağrıyan yerlere ağrı kesici kremle hafif bir masaj yaptım rahatladı. Tansiyonunu ölçtüm, yükseğe yakındı.

Ama rahatlamıştı.

Gece saat iki civarıydı kardeşi telefonla aradı ve

-Hocam abim seni istiyor dedi. Hemen gittim.

-Hocam benim ağrılar yine arttı yatamıyorum, tansiyonumu da ölçü ver dedi. Tansiyonunu ölçtüm normaldi, ama ağrısı durmuyordu. Hemen 112 acili aradım ambulans geldi. Çukurova Devlet Hastanesi Acil Servisi'ne götürdüler. Ben de arabamla hem refakatçi olmak, hem de geri getirmek için arkalarından gittim.

Acil serviste doktora durum izah edildi. Kan tahlili ve röntgen için tekerlekli sandalyeye oturttum, filme gidiyoruz.

Yanlışlıkla Covid-19 bölümüne girmişiz.

-Corona şüphelisi mi ? diye sordular,

-Yok röntgen dedim.

- Çık çık çık dediler,

Çok korkmuştum hemen çıktık. Tedbir amaçlı olarak maskeleri çift takmıştık Allah'tan. Ellerimizi de dezenfektan ile dezenfekte ettik. Röntgen, tahlil derken, doktor gerekenleri yaptı. Reçeteyle ilaçları aldık eve döndük.

İki gün sonra yine aynı durum... Ambulans, acil servis, tahlil, röntgen...

Bu durum 15 gün içerisinde 4 kez tekrar etti.

Pandemiden dolayı elden gelen bu...

Acil servis doktoru polikliniğe gitmemizi söyleyince, dahiliye, üroloji ve kardiyoloji polikliniklerinden randevu aldım. Bir gün sonra gideceğiz, ama nasıl?

Yine ambulans istedik ve acilden giriş yapıyoruz. Tahliller film sonucu,

“ Böbrek ve kalp yetmezliğinden “ hastaneye yatırılmaya karar verildi.

O anda Necati Amca, serum ve ilaçların etkisiyle olacak ki,

- Hocam ben açtım dedi. Marketten simit ve meyve suyu aldım. Simit'in yarısını yedi ve meyve suyunu içti. Sonra da su istedi. Küçük bir su aldım geldim yine yarısını içti.

-Hocam hakkını helal et, ben senin hakkını nasıl öderim dedi. Ben kalan suyu sehpayaya koymak için arkamı döndüğümde,

- “ Eşhedü enlailahe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhû ve rasûlüh “ diyerek Kelime-i Şehadet getirdi. Arkamı döndüğümde Necati Amca'da ses seda yoktu. Doktorlar hemşireler müdahale ederken bir yandan dua ediyor hem de ağlıyordum...

Necati Amca tüm ağrılardan kurtulmuştu artık.

Rabbim rahmet eyleye. Makam ve mekânı cennet ola
inşallah...

RAMAZAN KASAP

Vefa Destek Gurubu ve Filyasyon Ekip Başkanı
Adana Çukurova Memişli Cami İmam Hatibi

7/24 Milletimizin Emrindeyiz

Her şey 22 Mart 2020 tarihinde başladı; Öncelikle çok korktuk ama virüse yakalanmaktan değil, yetememekten, yetişememekten korktuk. Pek çok din görevlisi arkadaşımız ailesiyle kalıyordu. Çocuğuna, eşine, annesine, babasına bu hastalığı bulaştırmaktan korkuyordu. Çok yakın arkadaşlarımızın hasta olduğunu, çok ağır durumlarda, yoğun bakımlarda yattığını veya onları kaybettiğimizi duydukça kendimizden de korkmaya başladık. İkincisi özlem duyduk. Pek çok arkadaşımız o zamanlar evlerinden ayrıldı. Günlerce ailemizi görmediğimiz zamanlar oldu. Hala birçok din görevlisi arkadaşımız Vefa Destek Grubunda devlete ve bu aziz millete hizmetkar olmaya devam ediyor.

Bir diğer yaşadığımız şey panikti. Basında televizyonlarda sürekli Covid-19 virüsü ile ilgili sayısız haber vardı ve bu haberler içerisinde boğulduk. Çünkü yeni bir virüstü. Yayılımı, alınması gereken önlemler, tanısı, tedavisi her şeyi yeniydi. Sunulan bilgiler çok fazla uygulanmamış, sonuçları görülmemiş şeylerdi. Doğruyu bulup ayırt etmek çok önemliydi çünkü karşımızda çok ağır ve farklı bir hastalık vardı.

95 yaşında kulakları az duyan bir teyzemizin duasını da aldık. Nice yaşlılarımıza daha ulaşmanın mutlulu-

ğu içerisindeyiz. Ekipler halinde İmamlar, kaymakamlık personeli, polis ve bekçi kardeşlerimizle beraber her gün kurulan ekiplerle gönüllü çalıştık. Allah devletimize milletimize zeval vermesin...

Bir yanda 7/24 vatandaşının hizmetinde olan, yaşlılarına sahip çıkan ve onları yaşatmak için çalışan devletimizin çalışmalarına bizzat sahada görev alarak şahit olurken bir yanda yaşlılarını ölüme terk eden sözde medeni Avrupa ülkelerinde yaşananlara şahit oluyorduk. Bizlerde Yenimahalle Kaymakamlığı'nda Vefa Destek Grubu olarak sabaha kadar milletimizin daima hizmetindeyiz ve olmaya devam edeceğiz... Rabbim devletimize, milletimize zeval vermesin.

Başta sağlık çalışanlarımız, din görevlilerimiz olmak üzere bu zor günlerde emeği geçen herkesten Allah razı olsun.

Vedat ÇOBAN

Yenimahalle Batıkent Köroğlu Camii

Müezzin Kayyumu

Siz İnsanlara Hizmet Ederken Rabbim de Meleklerini Size Hizmete Versin

Yenimahalle Kaymakamlığı Vefa Sosyal Destek ekibindeki görevime 30 Nisan 2020 tarihinde başlamıştım. Ramazan ayının da 8. günüydü. O ilk başladığım günü hiç unutamıyorum. Çünkü yaşadığım, hayatıma anlam katan bir yandan devletim adına gurur duyduğum bir günün başlangıcıydı. Tabi ki görevde olduğum sürece birçok ibretlik ve enteresan olaylara şahit oldum; ancak benim için çok çok özel olan bir anımı paylaşmak istiyorum.

İlk gün ve yeni işin vermiş olduğu heyecanla göreve başladım. Bir yandan kıymetli müdiremizden ve tecrübeli çalışma arkadaşlarımdan işlerin nasıl yapılacağını öğrenirken bir yandan da halkımızın talep ve sıkıntılarının çözümü için 7/24 ulaşım sağladığı telefonlara cevap verip halkımıza yardımcı olmaya çalışıyordum. Akşam görevi devretmeden önce ilk günün hatırası olarak arkadaşlarla resim çekindik ve eve gittim.

Çekindiğim resimleri akşam sosyal medya hesabımdan

paylaştım ve başlığa da vefa ekibi olarak neler yapıldığını yazdım. Aradan yarım saat geçtikten sonra herkesin yorumuna açık olan paylaşımına yabancı tanımadığım bir kişiden yorum geldi. Yorumu yapan 65 yaş üstü yani dışarı çıkması yasak olan bir vatandaşımızdı. Yorumunda, başta devletimizin ve Vefa Sosyal Destek ekiplerinin halkın mağduriyetlerin giderilmesinde zayıf ve etkisiz kaldığından dert yanıyordu. Tabi ben bu yorumu okuyunca kendimi kötü hissettim. Dedim ki muhakkak ortada bir yanlışlık var ki bu amcamız böyle bir yorum yaptı. Çünkü kendisine ulaşamaması mümkün değildi. İlk günden vefa ekiplerinin nasıl koordineli bir şekilde canla başla özverili bir şekilde çalıştığına şahit olmuştum. Bu amcamıza ulaşmak, durumu anlamak, yardımcı olmak için kendi sosyal medya hesabımdan kişiye mesaj yoluyla ulaştım ve telefon numarasını isteyip kendisini hemen aradım. İlk olarak kendisine hemen ulaşmamdan dolayı çok şaşırıldığını beklemediğini ifade etti. Telefonda kendilerini bizzat gelip ziyaret etmek istediğimi söyledim, olumlu cevap alınca ertesi gün verdiği adrese gittim.

Kendileri karı koca eşinin ameliyatından dolayı Muğla'dan Ankara'ya gelmişler. Onkoloji Hastanesi'nde ameliyat olduktan sonra yasaklar başlayınca ve yol yordam bilemeyince memleketlerine dönememişler. Amca 65 eşi ise 60 yaşında. Amca 65 yaş üstü olduğu, eşi de ameliyatlı olduğu için dışarı çıkamamışlar. Yakını, tanıdığı da olmadığından ihtiyaçlarını görececek kimse olmamış. Üç beş gün otelde kalmışlar, masraf çoğalınca iki göz bir daire kirala-

mışlar. 1 aydır bu şekilde zaman geçirdiklerini öğrendim ve gerçekten çok üzuldüm.

Çıkıp ihtiyaçları için alışveriş yaptım ve alıp getirdim, çok sevindiler. Sonra, neden Vefa Sosyal Destek hattını aramadığını, memlekete dönebilmek için istekte, talepte bulunmadığını sordum. Kimi kimseleri yokmuş. Çocukları da olmadığından dolayı büyük şehirde hele hele pandemi zamanında birine bir şey söylemeye ve sormaya çekinmiş. Nasıl başvuru yapacağını, ameliyat evraklarını nasıl ulaştıracağını bilememiş. E-devlet şifresi varmış ama işlemleri nasıl yapacağını bilmediği için çaresiz kaldığını söyledi.

Ben kendilerine memleketlerine evlerine gidebilmele-ri için yardım edeceğimi söyleyince çok sevindiler, çok mutlu oldular. Hemen hastane evraklarının resmini çekip e-devlette ilgili kısma bilgilerini girdim ve kaydettim. Birkaç gün içinde haber geleceğini söyledim. İhtiyaçları olduğu durumda mutlaka Vefa Sosyal Destek hattını aramalarını ve isteklerini söylemeleri tembihleyerek telefon numarasını bıraktım. Öyle mutlu oldular, öyle sevindiler, öyle dua ettiler ki sanki dünyalar onların oldu.

Sonra amcaya dedim ki: Amcacığım sadece Yenimahalle Kaymakamlığı'nda devletimizin emriyle halkının hizmetinde olan yüzlerce polislerimiz, jandarmamız sivil ekiplerimiz Vefa Sosyal Hizmet ekibi içerde ve dışarda yüzlerce personel sizlerin hizmetinde yeter ki sizler iyi olun diye canını dişine takarak hiçbir menfaat gözetme-

den gönüllü olarak çalışıyor. Sizler de devletimize güvenin ve asla umudunuzu kaybetmeyin. Devlet her zaman halkının yanındadır, bir telefon kadar size yakınız, her daim arayabilirsiniz... Sonra helalleştik ve yanlarından ayrıldım.

Aradan 2 gün geçmişti yine kaymakamlıkta görevde olduğum bir gün yardım ettiğimiz amcamız beni aradı. Telefonu açar açmaz ‘hocaaaaamm aradılar hocaaaaamm iki gün sonraya tarih verdiler memlekete evimize dönüyoruz. Allah sizlerden razı olsun’ diyerek bizi de kendi sevinçlerine ortak ettiler. Tabi gidecekleri gün yine görüştüm amca ve eşiyile. Ağzlarından sürekli dua ve şükran sözleri... Belki bizim yaptığımız basit bir yol göstermekti, küçücük bir yardımdı ama kendileri için yapılan büyük bir hizmetti. Sonradan o ilk başta sosyal medyada yaptığı menfi eleştiri yorumunu sildiğini ve altına şu yorumu yaptığını gördüm “Sevgili Hocam hemen ilgilendiniz Allah razı olsun, halka hizmet Hakk’a hizmettir. Siz insanlara hizmet ederken Rabbimiz de meleklerini hizmetlerinize versin, siz bizlere çareler ararken Rabbimiz de sizin çareniz olsun, sevinçten ağlatsın sizi.”

Yorum aynen buydu. Bir kişinin bile olsa devletine karşı, Vefa Sosyal Destek ekiplerine karşı olumsuz fikirlerini ortadan kaldırdığım için, bir vatandaşımızın sıkıntısının giderilmesine Vefa ekibinde çalışmam dolayısıyla vesile olduğum için çok mutlu oldum ve göz yaşlarıma

hâkim olamadım. Bu sözler karşısında Vefa Sosyal Destek Ekibinin ne kadar büyük ve değerli hizmetler yaptığının, gönüllere yer ettiğinin farkına vardım. Bu duyguyu bana yaşatan Rabbime hamd ü senalar olsun. Vesile olan başta devletimize, kaymakamlığımıza ve beni göreve layık gören kurum amirlerime çok teşekkür ediyorum.

EMRE GÜMÜŞ

Hz.Ebubekir Bağlar Camii İmam Hatibi

Yenimahalle/Ankara

Kellepaça Çorbası

Pandemi sürecinin başlamasıyla birlikte Yenimahalle Kaymakamlığı Vefa Sosyal Destek Grupları'nda gönüllü olarak görev aldım. Böyle bir görevi bizlere layık gördüklerinden dolayı Yenimahalle Müftülüğümüze teşekkür ediyorum. Devletimize, milletimize hizmet etmenin onuru ve gururunu yaşadım.

Devletimle, yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örneklerini sergileyen milletimle bir kez daha gurur duydum. Öyle bir devlet ki 86 yaşındaki yaşlı bir teyzenin Kellepaça Çorba isteğini kurduğu Vefa Sosyal Destek grupları ile ulaştıran büyük bir devlet.

Yaşlı teyzem bizleri telefonla aradı

“Yavrum 2 aydır dışarı çıkamıyorum. Canım çok Kellepaça Çorbası çekti, getirebilir misiniz” dedi.

Teyzenin adresini aldık ve yarım saat içinde Kellepaça Çorbasını teyzeye ulaştırdık. Bizlere ve devletimize öyle güzel öyle içten dualar etti ki ... Ne mesafe, ne yorgunluk kalıyor.

Ağlayarak Allah devletimize zeval vermesin, devletimiz ilelebet yaşasın, Rabbim sizlerden razı olsun... Dualar, dualar... Bu devlet, bu millet yaşlılarının duasıyla ilelebet payidar kalacak inşallah....

EMRE GÜMÜŞ

Hz.Ebubekir Bağlar Camii İmam Hatibi

Yenimahalle/Ankara

Asıl Mutluluk İhtiyaçların Karşılanmasına Vesile Olmakmış

Adıyaman İl Müftülüğü vefa sosyal destek grubu neferi olarak, iyilik kapılarını aralamak için çıktığımız iyilik seferberliğinde, hayrın hizmetkârı olma yolunda covid 19 salgın hastalık nedeni ile evden dışarı çıkma yasağı bulunan 65 yaş üstü yaşlılarımızın dışarıdaki ihtiyaçlarını karşılayarak yalnız olmadıklarını hissettirip ihtiyaçlarını gidererek, hayır dualarını alabilmek için bu gönüllülük kervanına katıldım. Maaşlarını alamayan, faturalarını ödeyemeyen, gıda, ilaç ve diğer ihtiyaçlarını karşılayamayan yaşlılarımıza bir telefon kadar yakın oldum.

Merkez Sümerevler Mahallesinde herhangi bir ihtiyacının olup olmadığını sormak için gittiğimiz görme engelli 72 yaşında ki Mehmet Amca bizlere saçlarının uzadığını çok sıkıldığını kendi kendini tıraş etmekte zorlandığını anlattı. Maske ve eldiven takarak hijyen kuralları ile eşî Nazime Teyze'den tıraş makinasını alıp Mehmet Amca'yı

saç ve sakal tıraş ettim. Tıraş süresince Mehmet Amca'nın dilinden hayır dua eksik olmadı. Allah sizlerden razı olsun diyerek hayır duada bulundu.

Engellilerin hayatlarını kolaylaştıracak yaşam kalitesini yükseltecek, sosyal çevreye kavuşmalarını, evlerin dört duvar odalarından daha hareketli ve bağımsız olmalarına yardımcı olacak 23 adet tekerlekli sandalye verdim. Bedensel engelli İbrahim Halil'e tekerlekli sandalye vermek üzere müftü beyle evine gittiğimizde babası Ahmet Amca bizleri kapıda karşıladı. Konuşması zor anlaşılabilir İbrahim Halil bana sandalye getirdiniz mi diye sordu. Evet, cevabını verdikten sonra İbrahim Halil'in sevinci mutluluğu gözlerinden okunuyordu. İbrahim Halil'i babasının yardımı ile kaldırıp tekerlekli sandalyeye oturttuğumuz da gökyüzüne dakikalarca bakması bizim dikkatlerimizden kaçmadı. Belli ki İbrahim Halil uzun süredir dışarı çıkmamıştı. Konuşması anlaşılabilir İbrahim Halil'in sürekli bir şeyler söylediğini gördüm. Kendisi gibi kız kardeşinin de bedensel engelli olduğunu söyleyen İbrahim Halil bu sandalyeyi kız kardeşim ile kullanırım diyerek bindiği sandalyesi ile bizleri bahçe kapısına kadar uğurladı.

Hayırseverlerin marketlerde hazırladığı yardım kolilerini Ramazan ayının bereketi ile yoksul ve mazlum mülteci kardeşlerimize ulaştırdım. Mara Mahallesi muhtarlık bürosunun önünde yardım kolisi dağıtırken kayıtlı listede

isminin olmadığını gören 32 yaşındaki Suriyeli Muhammed isimli mülteci kardeşimizin hüngür hüngür ağladığını gördüm.

Abi ne olursun bana bir koli ver, evde akşam yiyeceğimiz yoktur. Hiç olmazsa şu kolilerden bir makarna çıkarıp versen de yeter; evime boş gitmeyeyim dedi. Kendi imkânlarını ile Muhammed kardeşimize gıda kolisi hazırlayıp onun da tenceresinde pişireceği aş oldum.

14 Yaşındaki Spastik paralizi ve konuşma engellisi olan Elif Beyz'ya doğum günü pastası ile sürpriz yaptık. Evlerinin bahçesinde kırık bir masanın üzerine koyduğumuz pastayı gören Elif Beyza'nın mutluluğu gözlerinden okunuyordu. Gözünü pastadan hiç ayırmıyordu. Belli ki yapılan sürprize çok sevinmişti. Kendisi ve ailesi çok memnun kalmıştı. Elif Beyza'nın bu mutlu günün de sevincine ortak olmak, gönlüne dokunmak bizleri çok mutlu etti.

İyiliği egemen kılabilmek adına gece gündüz demeden her türlü hizmete koşmayı kendime görev bilip hizmet etmeye çalıştım. Ne mutlu bu hayra bizleri vesile eden amirlerimize.

Mehmet amca'yı tıraş ettikten sonra yüzündeki o mutluluk ise görülmeye değerdi. Bana bir tane beyaz baston temin eder misin demişti. Beyaz baston temin edip kendisine ulaştırdım. Vefa Sosyal Destek çalışması sayesinde

fakir, kimsesiz, yardıma muhtaç insanları tanıdım. Onların dert ve sıkıntılarında ortak olma yolunda bundan sonra da elimden geldiğince destek olmaya çalışacağım.

ALİ ÇELİK

Mehmet Kırçalı Camii İmam Hatibi

Merkez/Adıyaman

Ölümlerle Yaşam Arasında...

Vefa sosyal gurubunda mahallede evleri ziyaret ettiğimiz bir gündü. Yalnız başına tekerlekli sandalyeye bağlı yaşadığını duyduğumuz engelli bir mahalle sakinini ziyaret ederek ihyiaçlarını karşılamak için kapıyı çaldık. Kapı açılmıyor ama içerden ses geliyordu. Tekrar çaldık, inilti şeklinde ses geliyordu. Kapıyı da açamıyorduk. Yardım edin diye ses gelince komşuların kapısını çaldık. Komşuları evde olacağını bir yere gidemeyeceğini söylediler. Tekrar kapıyı dinledik yardım edin diye sesi tekrar duyunca yardıma ihtiyacı olduğunu anladık. Fakat kapıyı açamıyorduk. İçerdeki engelli kişi de kapıyı açamıyordu.

Hemen oradan ayrıldım. Acil bir şekilde ne yapılması gerektiği konusunda kendi kendime bir değerlendirme yaptım. Polis çağırsak geç kalabilirdik. Çilingir çağırma-mız gerekiyordu. Telefon etsek geç gelebilirdi. Arabamla gidip çilingir getirmenin en pratik çözüm olduğuna karar verip hemen gidip çilingiri getirdim. Komşular da telaşlanmıştı. Kapıyı çilingir açtı, içeriye girdik. Tekerlekli sandalyenin yanında yatan yaşlı bir kadın yardım bekliyordu. Hemen yaşlı kadına yardım ettik. Düştüğü yerden kaldırdık. Tekerlekli sandalyeden kalkarken düşmüş ayağı kırılmış. Hemen ambulans çağırdık. Kısa sürede ambulans geldi ve hastaneye götürdük. Hastanede de ilgilenmeye

yakınları ile irtibat kurmaya çalıştık. Sonun da çocuklarına ulaşarak durumdan haberdar ettik. Çocukları geldi ve teyzeyi çocuklarına teslim ettik. Zamanında ulaşmasaydık yaşlı ve engelli teyze daha zor durumda kalabilir hatta ölebilirdi. Şükürler olsun hastane tedavisiyle birlikte iyileşme sürecine girdi.

ENES YAMAN

İncirli Merkez Cami İmam Hatibi

Keçiören/Ankara

Camiye Koşan Küçük Kerim

Ülkemizde Covid-19 vakalarının artması ile birlikte Vefa Sosyal Destek Grupları da kurulmaya başladı. Sürecin başından beri Vefa Sosyal Destek Gruplarında, Filyasyon Ekiplerinde bir çok arkadaşım ile birlikte aktif görev aldık. Özellikle yardım dağıtımına çıktığımızda bizden ailelerin durumu, evin hali, kişilerin durumu gibi değerlendirmeler isteniyordu. Bunun yanında yardım için gittiğimiz mahallede, sokakta insanların durumuna bakarak yardıma ihtiyacı var mı yok mu? Bu tür tespitler yaparak yardım yapabileceğimiz de söylenmişti.

Bir gün yardım için arabamla belirlenen bölgede sokakta gidiyordum. 8-10 yaşlarında bir erkek çocuk yolda yürüyordu. Arabanın camını açıp konuşmaya başladık.

-Merhaba delikanlı adın ne senin?

-Kerim

-Nereye gidiyorsun bakalım

-Camiye gidiyorum.

-Konuşmasından Türk olmadığını anladım.

Nerelisin sen bakalım?

-Afganistanlıyım

-Annen baban yanında mı?

-Babam Afganistan'da şehit oldu. Ben annem ve 3 kardeşimle burada yaşıyoruz.

Peki eviniz nerede?

Sokağın biraz ilerisinde...

Kiranız ne kadar?

450 TL

Bu bilgileri öğrendikten sonra zekat için verilen zarflardan kira bedelini çocuğa uzattım.

O kadar mutlu oldu ki...

Sonradan araştırdığımda gerçekten çok isabetli bir karar verdiğimi öğrendim. Bu Afgan aile oldukça yardıma muhtaç bir durumdaymış. Küçük seccadesi elinde camiye koşan Kerim duydum ki mahallenin camisinde müezzinlik yapıyormuş. Gerçekten ihtiyaç sahiplerine ulaşmak ve onların bir ihtiyacını karşılamak kelimelerle ifade edilemeyecek kadar güzel bir duygu...

Biz bu çalışmalar sayesinde Bolu'da hangi mahallede, hangi sokakta kimin neye ihtiyacı var, tek tek, ev ev tespit etmiş olduk. Bir bakıma böylelikle Bolu'nun bu konudaki fizibilitesini çıkarmış olduk. Nakit paradan kıyafete, patatesten kira yardımına bir çok konuda yardımları sahiplerine ulaştırdık ve güzel dualar aldık. Pandemi gibi zor bir

süreçte medeniyet değerlerimizde yer alan yardımlaşmanın dayanışmanın en güzel örneklerini Vefa Sosyal Destek Grupları aracılığı ile yeniden canlandırarak devlet millet dayanışmasının en güzel örneklerini sergilediğimize inanıyorum.

YASİN DÜĞEN

Karaçayır Mahallesi Siteler Camii İmam Hatibi

Merkez/Bolu

Pandemide Dağıtılan Maaşlar...

Pandemi süreciyle birlikte 65 yaş üstü yaşlılarımıza sokağa çıkma yasağı uygulanmaya başlamıştı. Ben de Şirinevler Mahallesi'nde Vefa Sosyal Destek Grubu'nda görev yapıyordum. Mayıs ayının sonlarına doğru 67 yaşında oğluyla beraber yaşayan bir amcaya maaşını teslim etmek üzere evine gittim. Amca beni bir kenara çekip ısrarla maaşın bir kısmını ayırıp bir kısmını da oğlunun yanında kendisine teslim etmemi rica etti. Ben de imza karşılığı maaşının bir kısmını teslim ettim.

Tabi çok şaşırdım ama amcanın ısrarlarına dayanamayıp dediğini yaptım. Sonra oğlu yanımdan ayrılınca Amca: "Hocam oğlum ne kadar aldığımı bilmesin. Çünkü elimden parayı alır. Sen de dursun isteyince getirirsin" dedi. Amcanın mağdur olmaması için muhtarı da çağırdım. Muhtarı da şahit tutarak amcanın istediği zaman parasını teslim ettim.

Evladına bile güvenin kalmadığı bir dönemde amcanın bu isteği din görevlilerine güvenin de güzel bir örneği idi.

Yaşadığım bir başka olayı daha sizlerle paylaşmak istiyorum. Vefa Sosyal Destek Grubunda maaş dağıtımında görev aldığımdan dolayı 65 yaş üstü bir teyzenin de maaşını vermek üzere evine gittim. Ev bahçeli müstakil

bir evdi. Teyzeye bahçede maaşımı teslim ettim çıkarken birkaç ev ötede oturan komşu bir kadın yaka kartımdan görevli olduğumu anlayıp “Oğlum yardım mı dağıtıyorsunuz” diye sordu. Ben “Yok teyze maaş dağıtıyorum” dedim. Teyzenin halinden yardıma ihtiyacı olduğu belliydi. Dayanamayıp “Teyze Ben Çınaraltı Cami İmamıyım. Bizim yardım edebileceğimiz bir şey olursa söyle” dedim. Teyze de daha önce kendisine bir yardım paketi geldiğini ancak şimdi çayı ve bir takım ihtiyaçlarının olduğunu söyledi. Ben de biraz önce maaşımı teslim ettiğim teyzeye gidip komşusunun durumunu sordum. Maaşımı teslim ettiğim teyzede komşusunun durumunun iyi olmadığını teyid edince “Teyze istersen sana teslim ettiğim maaşınla gel bu komşu yardımı edelim. Senin adına ben ihtiyaçlarını alayım istersen, ne dersin? Diye sordum. Yaşlı teyze hemen çıkarıp bir miktar para verdi. Al bunları komşunun ihtiyaçlarını al” dedi.

Ben de verilen parayla komşu teyzenin ihtiyacı olan alışverişini yapıp teslim ettim. İki komşu da çok mutlu oldu. Onları böyle görünce ben de çok mutlu oldum.

RAMAZAN AKKUŞ

Çınaraltı İmam Hatibi

Merkez/Burdur

Hem Yalanın Hem Hastalığı Bulaştırmanın Vebali

Filyasyon ekibinde görevdeyken bir gün bir hastayı kontrole gittim. Eve vardığımda hastayı sanki bir yere gidecek şekilde hazırlıklı gördüm ve bu durum beni şüphelendirdi. Hastanın kontrol işlemlerini yaptıktan sonra evden ayrıldım. Dışarıda uygun bir yere saklandım. 5 dakikaya kalmadı düşündüğün gibi Covid teşhisi konulan hasta dışarı çıktı. Tam yanımdan geçerken birden önüne çıkıverdim. Tabi hasta biraz şok oldu kızardı bozardı. Abi nereye gidiyorsun? diye sordum. Sanki dili tutulmuştu hiçbir şey söyleyemedi. Sonra biraz kendine geldi ve yalanları sıralamaya başladı. Durumu kurtarmak için sıraladığı yalanlarla battıkça batıyordu. Hiç değilse bir özür bekledim. Bana siz hangi kurumda çalışıyorsunuz diye sordu. Müftülük personeliyim dedim. Hocam bırak bu işleri siz namaz kıldırın doktor gelsin dedi. Tekrar durumun önemini hatırlattım. Zoraki evine geri gönderdim. Benim için bu önemli ve ilginç bir durumdu.

HURŞİT GENÇ

Seyid Onbaşı Camii İmam Hatibi

Çanakkale

Yanlış Anlaşılmanın Böylesi...

Pandemi sürecinde Vefa Sosyal Destek Grubu'nda görevli olarak çalışıyordum. Özellikle sokağa çıkma yasağı bulunan 65 yaş üstü büyüklerimizin ihtiyaçlarını karşılıyor, maaşlarını çekip teslim ediyorduk. Fatsa Geyikçeli'de görevli olduğum bölgede yaşlı bir çiftimiz yaşlılık maaşlarının çekilmesini istedi. Ben de PTT'ye yatırılan yaşlılık maaşını çekerek yaşlı çiftimize imza karşılığı teslim ettim.

Ertesi gün PTT şefi beni arayarak yaşlı çiftin maaşlarını almadıkları ile ilgili kendilerine bir ihbar geldiğini kendisinin de olayla ilgili tutanak tutacağını söyledi. Tabii çok üzüldüm, imza tutanağının bulunduğunu ve kendisine göndereceğimi yanlış bir anlaşılma olduğunu belirttim. Ancak karşı tarafın ithamı ve konuyu anlayıp dinlemeden sarf ettiği sözler beni kırmış ve rencide etmişti. Sitem ederek telefonu kapattım ve hemen yaşlı çiftin evinin yolunu tuttum.

Beni görünce yaşlı amca şaşırıldı.

-“Amcam, beni PTT'den aradılar. Maaşımızı almadığınıza dair şikayette bulunmuşsunuz nedir bu durum” diye sordum

Yaşlı amca “Yok evladım olur mu öyle şey... Allah razı olsun maaşımızı getirdiniz teslim ettiniz. Bizim kesinlikle öyle bir şikayetimiz olmadı. Böyle bir şeyden de haberi-miz yok” dedi.

Amcanın eşi “Hocam bizim maaş kartı İstanbul’daki torunumda. Belki ondan kaynaklı bir durum olabilir” dedi.

Hemen yaşlı çiftin İstanbul’da yaşayan oğluna telefon açıp durumu izah ettik. Onunda haberi yoktu. En son maaş kartının olduğu torundan işin aslını öğrenerek bildik. Maaş kartıyla PTT’ye giden torun maaşın Fatsa’dan çekildiğini görüyor. Dedesinin maaşı çekemeyeceğini bildiği için PTT’ye şikayette bulunuyor ve olaylar ve yanlış anlaşılma da böylece başlıyor.

Olayın anlaşılması üzerine torun PTT’yi arayarak yanlış anlaşılma olduğunu ve maaşın dedesine teslim edildiğini bildirdi.

Evet durum düzeltildi, ancak PTT şefinin telefonla arayarak böyle bir ithamda bulunması beni derinden üzmüştü. Sırf yaşlılarımızın maaşını teslim etmek için 25 km’lik yolu kendi özel aracım ile gidip gelmişim. Bir de durumu düzeltmek için gidip gelmek zorunda kaldım. Bir insanı suçlarken, bir şeyle itham ederken ne denli dikkatli olmamız gerektiğini iliklerime kadar yaşayarak öğrendim.

YUSUF BIÇAK

Geyikçeli Fatih Camii İmam Hatibi

Fatsa/Ordu

Nasıl Bir Kıskançlık

Ordu Fatsa’da Filyasyon ekibinde görev yapıyordum. Günlük karantinada olan vatandaşların listesi bize veriliyor, bizler de vatandaşların karantina şartlarına uyup uymadığını bazen telefonla arayarak bazen evlerinde ziyaret ederek kontrol ediyorduk.

Takep sürecinde olan bir bayanı kayıtlı telefonda arayarak kendimi tanıttım ve filyasyonda görevli olduğumu belirttim. Karantina da gözüktüğünden dolayı aradığımı ve karantina kurallarına uyması konusunda hatırlatmalarında bulundum. Tam bu sırada telefonu bayanın eşi alarak “Sen benim eşimi nasıl olurda ararsın, nasıl olurda onunla konuşursun” diye bağırmağa başladı. Sakin kalmaya çalışarak filyasyonda görevli olduğumu, eşinin karantinada olmasından dolayı sistemdeki kayıtlı telefonda aradığımı izah etmeye çalıştım; ama nafile karşımdaki kişi laftan sözden anlayacak gibi değildi. Hatta o kadar ileri gitti ki beni tacizle suçlayama kalkıştı. Bir din görevlisi olarak bu ithamlarla karşı karşıya kalmak hayatımın en zor anlarından birisiydi...

MEHMET EMİROĞLU

İslamdağ Arıkoğlu Camii İmam Hatibi

Fatsa/Ordu

Gönlü Zengin Anadolu İnsanı

Korona'nın ülkemizde görülmeye başladığı ilk günlerdi. Samsun Atakum İlçesi Körfez Mahallesi Saniye Hatun Camisi'nde İmam Hatip olarak görev yapıyordum. İlçemiz Kaymakamı Namık Kemal Zeybek Bey, beni ve ilçemizde bulunan STK temsilcilerini çağırarak Vefa Sosyal Destek Grupları'nın kurulması konusunda bir toplantı yaptı. Gönüllülük esasına göre görev verilen bu gruplarda ben ve bir çok arkadaşım çalışmaya başladık.

21 Mart 2020 itibari ile ilçemiz Vefa Sosyal Destek grubunda çalışmaya başladım. Aynı zamanda TDV İnsani Yardım Ekip Liderliği görevini de yürütüyordum.

İlk defa böyle bir durumla karşı karşıya olduğumuz için kime nasıl yardım edeceğiz, kapsamı nedir aslında bizler de pek bilmiyorduk. 65 yaş üstü yaşlılarımız ne isterse ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyorduk. O evden o eve, o sokaktan o sokağa koşturuyorduk. Öğretmen arkadaşlar, polisler ve din görevlileri arkadaşlarım hep birlikte ihtiyaçların giderilmesi konusunda canla başla çalışıyorduk.

Birileri ekmek istiyor, birileri ilaçlarını istiyor, kimisi deterjan istiyor, bu apartmandan diğer apartmana koşturuyorduk.

Devlet yardımı çerçevesinde ihtiyaç sahiplerine Bin TL ödenmeye başlamıştı. Mahallemizde tespit edilen bir çok

aileye paralarını ulaştırdık. Mesafe ne kadar uzak olursa olsun hepsinin evine tek tek gidiyorduk.

Atakum Andirin Mahallesi'nden Hüseyin Amca ve Hatice Teyzemizde bu yardım kapsamına alınmış büyükle-
rimizdi. Ev oldukça bakımsız, sıvası olmayan, çatı saçları
pas tutmuş, derme çatma bir kapısı olan küçük bir evdi.

Kapıyı çaldım, Hüseyin Amca açtı...

-Selamün Aleyküm Hüseyin Amca, ben Vefa Sosyal
Destek Grubunda görevliyim. Kaymakamımız, müftülü-
ğümüz beni görevlendirdi. Bir ihtiyacınız isteğiniz var mı?

-Buyur içeri gir evladım böyle kapıdan olur mu?

Yok Hüseyin Amcam salgın hastalık var biliyorsunuz.
Gideceğim başka yerler de var ben emanetinizi vereyim
size...

Hüseyin Amca şaşkın şaşkın yüzüme bakarak

-Hemen mi evladım?

-Gidecek yerimiz çok fazla Hüseyin Amca, ama söz
vaktimiz olduğunda yine uğrarız

-Bari bir ayranımızı içseydiniz be oğul

-Tamam işte o olur Hüseyin Amcam

Hatice Teyzem ayranları getirdi birlikte ayranları yu-
dumlarken

-Hüseyin Amcam bizim asıl geliş sebebimiz Türkiye Cumhuriyeti Devleti Başkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan yaşlı ve ihtiyaç sahibi vatandaşlarımıza bu zor dönemde Bin lira para verin dedi bize. O sebeple kapımı çaldık...

Hüseyin Amca ve Hatice Teyze uzun düşüncelere daldı. Sonra “evladım beni takip et” dedi.

Hep birlikte ahıra gittik. Kapıyı açtı ve dedi ki

-Evladım bu benim kurbanlık için baktığım tosunum. Diğeri de ineğim. Bunlar bize yetiyor, siz bu parayı alın daha ihtiyaç sahibi birisine götürün.

Gözlerim doldu, sesim titredi, içimden senin de ihtiyacın var be amcam dedim. Gönlü zengin Hüseyin Amcam daha ihtiyaç sahiplerine götürülmesini istiyordu yardımın

Ve devam etti:

-Devletim beni hatırlamış, siz kıymetli hocalarımı bana kadar göndermiş, ben de size ayran ikram ettim ya kim bilir ne sevap işledim Allah’a binlerce hamdolsun bu benim için yeterli evladım. Bu parayı alma şansım yok. Varın gidin Kaymakam Bey’e selam söyleyin, beni hatırlayanlara selam söyleyin...

Korona’ya rağmen ayakları öpülesi Hüseyin Amca’nın ellerini öperek parayı veremedi evinden ayrıldık. Anadolulu insanı işte böyle gönlü zengin....

Aradan 7 ay geçti, söz verdiğim gibi Hüseyin Amca’yı

tekrar ziyarete gideyim hem de hayır dualarını alayım diye vardım kapılarına kapıyı vurdum. Ses seda yok. Yine vurdum açan yok. Yaşlı insanlar rahatsız da etmek istemiyorum. Benim kapıda beklediğimi gören komşu genç

-Ağabey boşuna bekleme Hüseyin Amca 2 ay kadar önce, Hatice Anne de 15 gün önce Korona'dan vefat etti evde kimse yok...

Benim için artık yol mezarlık tarafına düşmüştü. Gittim köy mezarlığına Yasin, Fatıha okudum bu güzel insanlara... Köyden ayrıldım. Hüseyin Amca ve Hatice Anne'den bana kalan bir ömür yetecek merhamet esintileri oldu. Ruhunuz şad mekanınız cennet olsun güzel insanlar...

ERKAN ARSLANTÜRK

Vefa Sosyal Destek Atakum/SAMSUN

Vefa da Bir Gün

Vefa Sosyal Destek Grupları olarak Türkiye genelinde olduğu gibi İlçemizde de yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örnekleri sergilendi. Pandemi sürecinin başlamasıyla birlikte Samsun Kavak ilçesi Kaymakamlığı tarafından görevlendirildim. 4 müftülük personeli 6 da diğer kamu görevlilerinden olmak üzere 10 kişilik ekip 65 yaş üstü ve kronik hastalığı olan vatandaşlarımıza hizmet ettik. Büyüklerimizin hiçbir talebini geri çevirmemeye özen gösterdik.

Traktör ile çift sürmeden, tarla çapalamaya, fidan budamasından aşılmasına kadar bir çok talebi organize ederek yapılmasını sağladık. Din görevlisi arkadaşlarım bir dediğimizi iki etmeden ne görev vermişsek harfiyen yerine getirdiler. Çok güzel geri dönüşler aldık. Yüreğimizi titreten dualar çalışmalarımızı ve motivasyonumuzu daha da artırdı.

Görev alanımız köyleri de kapsıyordu. İlçemizin pazarı Perşembe günleri kurulduğu için köylerden vatandaşların çoğu ihtiyaçlarını almak için Perşembe günleri merkeze gelirler. Bu nedenle ben de Vefa Sosyal Destek Sorumlusu olarak İmam Hatip arkadaşlarıma Çarşamba akşamları mesaj atardım, köyünüzde duyuru/ilan yapın ihtiyacı olanlar size bildirsin. Sizler de Perşembe günü pazara gelirken ihtiyaçlarını öğrenir ona göre karşılırsınız.” Şeklinde bir organizasyon yapıyordum. Bu aslında

yardımlaşma değil sosyal dayanışma idi bizim için.

Ramazan ayının bir Cumartesi günü, İftar vaktine de az bir vakit kala Vefa İletişim Merkezini ilçemizin en uzak köylerinden biri olan Başalan Köyünden bir amcamız aradı. Tek başına yaşadığını, oruç tutamadığını ve bir kaç gündür aç olduğunu söyledi. Bende kendisine

-Hacı Amca Köyün Muhtarına veya İmam Hatibine neden bildirmedi, senin köyün uzak Perşembe günü ihtiyacın karşılanırdı mağdur olmazdın” dedim.

Hacı Amca; “Ben ne bileyim oğul, tek yaşıyorum, kimsem yok, kulaklarım işitmiyor, gözlerim tam görmüyor, oruç tutamadığımı söyleyemiyorum. Bana bir ekmek olsa yeter, ben onunla idare ederim, bir daha da istemem” dedi.

O kadar mahcup ve çekingen bir tavır vardı ki Ramazan ayında oruç tutamadığından dolayı çok üzgün ve sanki suç işlemiş gibi hissettiği sesine yansımıştı.

Amcanın bu mahcup hali içime işledi. Ramazan gibi mübarek bir ayda yaşlılıktan orucunu tutamadığı halde bunu söylemeye çekiniyordu.

-“Hacı Amca sen merak etme, devletimiz sizlere yardımcı olmamız için bizleri görevlendirdi. Biz seni yalnız bırakmayız. Biz Kaymakamlık ve müftülük olarak köylere geliyoruz, ihtiyaçları karşılıyoruz. Senin yanına da gelip tanışırız” diyerek yaşlı amcanın gönlünü almaya çalış-

tım. Yaşlı Amcanın ihtiyaçlarını o gün karşıladık. Yaşlı ve kimsesiz bir amcamıza yardım edebildiğim ihtiyacının karşılanmasını sağladığım için ben de büyük bir mutluluk yaşadım ve rahatladım.

Daha sonrasında Köyün İmam Hatibini ve muhtarını da bu konudan haberdar ederek, yaşlı amcaya her daim yardımcı olunmasını halinin hatırının sorulmasını rica ettim.

İLHAN ÖZKAN

Samsun Vefa Sosyal Destek Ekibi Görevlisi

Kavak İlçe Müftülük VHKİ

1600 KM Uzaktan Sesimi Duydunuz

Pandemi sürecinin ilk günlerindeydi. Tedbirler çerçevesinde sokağa çıkma yasakları, bazı işyerlerinin kapanması veya belirli saatler açık kalması söz konusuydu. Bu süreçte devletimiz de hızlı bir şekilde valilikler ve kaymakamlıklar aracılığı ile Vefa Sosyal Destek Gruplarını ve Filyasyon ekiplerini kurdu. Bir çok din görevlisi kardeşim gibi bizler de bu gruplarda büyük bir özveriyle ve onurla görev aldık. Yaptığımız yardımları da zaman zaman sosyal medya üzerinden paylaşıyorduk. Kiminin ilacını götürüyor, kimine yardım paketi dağıtıyor, kimi vatandaşların alışverişi yapıyordu. Yardım ulaşan vatandaşların o güzel duaları, teşekkürlerini de yine sosyal medyamızdan paylaşıyordum. Yine böyle bir paylaşım yaptığımda Eskişehir’de ikamet eden ancak kendisi Vanlı olan bir kardeşimiz yaptığım paylaşıma

-“Hocam lütfen şu internette, sosyal medyada dolaşan birlik beraberlik mesajlarını, yardımlaşma palavralarını bırakalım. Kimse kimsenin sesini duymuyor. Ben Vanlı bir

kardeşiniz olarak Eskişehir’de oturuyorum, başvurmadığım mercii kalmadı. Cimer, Akim vs hepsine başvurduğum. Dardayız, zordayız ama kapımızı çalan kimse yok, hepsi gösteriş. Elbet Mevlam sesimizi duyacak. Bunları görüyor ve üzülüyorum” şeklinde yorum yazdı.

Tespit için eve gelip gelmediklerini sordum:

Geldiler hocam, zaten ev ile ilgili bir sorunum yok, evim yeni, fakirde değilim, kendimizi geçindiriyorduk. Ancak işsiz kalınca günü birlik, haftalık işlerde çalıştım. 20 gündür eve ne para giriyor ne yiyecek ne diğer ihtiyaçlar. Evi iyi görünce muhtemelen dönme gereği duymadılar.” Diye sitemde bulundu.

Bu yorum üzerine kardeşimizin sosyal medya üzerinden telefonuna ulaştım ve kendisi ile görüşerek adresini aldım. Eskişehir şube başkanımızı arayarak kardeşimizin durumunu anlattım. Günü birlik işlerde çalıştığından dolayı pandemi dolayısıyla işsiz kaldığını, zor durumda olduğunu ve yardıma ihtiyacı olduğunu aktardım.

Eskişehir Şube Başkanımız gerekli birimlerle iletişime geçerek kısa sürede bu kardeşimize gıda ve gerekli ihtiyaçlar konusunda yardım yapılmasını sağladı.

Pandemi sürecinde işsiz kalan kardeşimiz yine sosyal medya üzerinden teşekkürlerini ilettiler. “O kadar eş dost akraba varken, sesimi 1600 km uzaklıktaki siz değerli hocam duydunuz. Allah sizlerden razı olsun” diye dua etti.

NURULLAH ARVAS

Diyanet-Sen Van Şube Başkanı

Herkes Üzerine Düşeni Yapınca...

Pandemi sürecinin başından beri Van İpekyolu ilçe Müftülüğü adına Vefa Sosyal Destek Grubunda görev yaptım. 65 yaş üstü ve kronik rahatsızlığı bulunan vatandaşlarımızın maaşlarının teslimi ve diğer ihtiyaçlarının karşılanmasını üstlendik. Toplumun en kıymetlilerine hizmet etmek bize nasip oldu. Bundan dolayı her adres aynı zamanda unutulmaz bir anı oldu. O kadar güzel anılar yaşadım, mutluluklara, hüznümlere şahit oldum ki hangisini anlatacayım bilemedim.

“Arayın yeğenimi o mutlaka gelir” Gittiğimizde ise “Demedim mi mutlaka gelirler” diye yanındakilere bize güvenini her seferinde dile getiren 90 yaşındaki Rıza Amcamı mı, herşeye rağmen yaşama sevincini kaybetmeyen 95 yaşındaki eli kınalı teyzemi mi, 12 yaşında hem bedensel hem de zihinsel engelli çocuğumuzun tatlı gülücüklerini mi, ona sebatla bakan güzel ailesini mi, 19 Mayıs’ta evine bayrak isteyen “Yarın 19 Mayıs’ta evime şanlı Bayrağımızı asmak istiyorum” diyen güzel amcamı mı anlatayım bilemedim.

Hele bir de hayırda yarışan yurdumun güzel insanlarına ne demeli... “Biz bize yeteriz Türkiyem” kampanyasına bağış yapmak için sıraya giren o güzel insanlar... Aksakallarıyla dualarını bizden eksik etmeyen, beli bükülmüş

çoğu yalnız yaşayan annelerim, babalarım hepinize selam olsun...

Güzel ülkemizin dört bir yanında yaşanan bu güzel anılara yer verilebilmesi için ben de sizlerle bir anımı paylaşmak istiyorum:

Erek Dağının dibine kurulan Bostaniçi Toki konutlarında yaşayan 5 kişilik bir aile vardı. Evin reisi Fikret Bey çatı ustası, eşi de Fahri Kuran Kursu Öğrenciliği yapıyormuş. Fikret Bey çatı onarıırken 4.kattan düşmüş ve beli, kolu ve ayakları kırılmış. Yaklaşık 2 ay yoğun bakımda kaldıktan sonra aylarca serviste tedavisi devam etmiş. Bu talihsiz olaydan sonra eşi de kocasına bakmak için işten ayrılmak zorunda kalmış. Üstelik pandemi de başlayınca hastane çok riskli olduğu için Fikret Bey taburcu edilmiş. Ancak zaman zaman dayanılmayacak düzeyde ki ağrılar nedeniyle sürekli hastaneye gidip gelmek zorunda kalmışlar. Bazen de tedavi hastanede devam etmiş.

Eldeki avuçtaki de tükenince daha önce de Fahri Kuran Kursu Öğreticiliği yapan hocamız ilçe müftülüğünü arayarak Müftü Bey'e durumunu izah edip yardım talebinde bulunmuş. Müftü Bey de bizi arayarak ailenin durumunu izah etti. Ben de Sosyal Yardımlaşma Vakfı Müdürünü arayarak ailenin durumu hakkında bilgi verdim. Biz Vefa Sosyal Destek Grubu olarak Sosyal Yardımlaşma Vakfı

kendi imkanları ölçüsünde gerek nakdi gerekse gıda yardımında bulunduk. Ayrıca dosttan öte bir abime de durumu arz ettim. O da imkanlar dahilinde nakdi yardımda bulundu. Kısaca, devletimiz, milletimiz yardım edebilecek her kurum ve vatandaşlarımız el birliği ile bu güzel aile için seferber oldu, herkes üzerine düşeni yaptı.

Diğer gün yol arkadaşım can dostum Bahreddin Hocamla ailemizi tekrar ziyaret için evin yolunu tuttuk. Bizi tebessümle içeriye aldılar. Fikret Bey halen yatakta yatıyordu ve kırıkları henüz iyileşmemişti. Hastaneye gidip gelişlerin de devam ettiğini söyledi.

Biz kendimizi tanıttık. Vefa Sosyal Destek Grubundan ve Türkiye Diyanet Vakfı'ndan geldiğimizi, Müftü Bey'in ve Vakıf Müdürünün selamlarını getirdiğimizi söyleyince Fikret Bey hüngün hüngür ağlamaya başladı. Bütün samimiyeti ve içtenliği ile öyle güzel dualar etti ki bunun tarifi yok... Eşi çocukları hepsi hüznü ve mutluluğu birlikte yaşadılar bizlere de yaşattılar. Tabi ki biz de gözyaşlarımızı tutamadık. Ve o gün Vefa Sosyal Destek Ekibinde olmanın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha anlamış olduk. Halen de o aile ile irtibatımız devam ediyor. Oradan ayrılınca Bahreddin arkadaşımın dedim ki; bu iş görev anlayışıyla yapılacak bir iş değil, bilakis gönülle, vefayla yapılacak bir iştir. Ne mutlu bizlere ki Allah bu ulvi vazifeyi bizlere nasip etti. Yorgunluğu hissedilmez, mutluluğuna binlerce kez şükürler olsun...

“Bu yolda bu hatıra gibi nice muhtaçların hayır dualarına mazhar olduk. Nice büyüklerimizin moral ve motivasyonunu yükselttik. Hepsinin bende ayrı bir yeri oldu. Yüzümüzün akıyla bu vazifeyi de en iyi şekilde yerine getirdik elhamdülillah...”

ŞEFİK SAY

Yeni Sofubaba Camii İmam Hatibi

İpekyolu/Van

Pandeminin Getirdiği Hayırlar...

2021 yılında görev yaptığım köyde Vefa Destek Grubunda gönüllü olarak görev aldım. Yapılacak işler konusunda müftülüğümüzle koordineli olarak çalışıyorduk. Ağustos ayında 88 ve 83 yaşlarında yaşlı bir çiftimizin evinde yangın çıktığını görendik. Amcamızın kulağı duymuyor cihazla işitiyormuş. Yangından komşuları son anda zor kurtarmışlar yaşlı çifti. Biz de bu yaşlı çiftimize yardım etmek için görevlendirilmiştik.

Kendileri kurtulmuştu şükür ancak evleri yangından çok büyük zarar görmüştü. Bize de evin boya badana ve zarar gören yerlerini onarmak düştü. Orada tanıştığım gönüllü olarak bu işi yapan arkadaşlarla da kordine olduk ve evin komple boyasını yaptık. Zeminde çok zarar görmüştü. Laminant döşemeler, kapılar, pencereler, mutfak dolabı derken yaşlı çiftimizin evi komple yenilendi.

Mutfakta bulaşıkları vardı ve yıkamaya geçtiğimde Yaşlı Amca:

Oğlum sen imamsın bırak yıkama demişti.

Ben de olur mu amcam Rabbim beni size hizmete gönderdi. Siz dua edin yeter demiştim. Evin gerek boya bada-

nası gerek bakım ve onarımını yapıp yaşlı çiftimize teslim ettik. Öyle güzel dualar aldık ki ne yorgunluk kalıyor. Ne uykusuzluk...

Yaşlı çiftimizle hala görüşüyoruz. Amcanın ve eşinin güzel duaları kalbime sevinç oluyor...

Bunun yanında köyde ağırlıklı olarak genelde yaşlılar bulunuyordu. Pandemi nedeniyle dışarı çıkamadıkları için her türlü ihtiyaçlarını da gönüllü olarak karşılıyordum. Şehre inerken market, eczane ne ihtiyaçları varsa liste yapar verirler bende listeye göre alışverişlerini yapar ilaçlarını alır kendilerine teslim ederdim. Yaşlı bir amcamızın da kömürü bitmiş. Utana sıkıla yavrum kömür yok onu da alabilir misin? Diye sordu. Ben de tabi ki alırım görevimiz hem de seve seve alırım amcam dedim. Kömürünü alıp getirdim. 5. kattaki evine çıkardım. Amca öyle güzel hayır dualar etti ki bunun tarifi yok. Amcayla halen devam eden güzel bir dostluğumuz var. Şer gibi görünen bu zor günler böyle güzel dostluklara ve hayırlara da vesile oldu vesselam...

KERİM SARAY

Ülper Köyü Vekil İmam Hatibi

Merkez/Giresun

Maske de Dikeriz

Bayrak da Yenileriz

Pandeminin ilk günlerinde maske her yerde bulunmuyor ve bulunsa da oldukça pahalıydı. Eşimin önerisiyle maske dikimine giriştik. Köyde duyuru yaptık. Hijyenik bir alan ayarladık. Köyümüzün maharetli hanımefendileri eşimin öncülüğünde eski usul makinelerinde maske dikimine başladı. Gülnar Devlet Hastanesine ücretsiz maske dikimi yapıldı. 15 gün gibi kısa bir sürede 2000’i aşkın maske dikerek Gülnar Devlet Hastanesi yetkililerine teslim ettik. Türkiye genelinde böyle bir hizmeti yapan ilk köy olmuştuk. Hastane yönetimi tüm kadınlarımızı ve bizleri tebrik ettiler. Teşekkürlerini sundular. Köy halkımıza da ücretsiz maske dikerek dağıtımını yaptık. Birlik ve beraberliğin en güzel örneklerinden biri sergilendi. Okul Müdürümüzden muhtarımıza, cami cemaatinden köy kadınlarına herkes birlik beraberlik içinde bu işi gerçekleştirdik. Birlikten kuvvet doğar misali bir proje oldu. Maske dikimi sonrası projenin kahramanı hamarat kadınlarımıza ilçe kaymakamımız teşekkür belgesi takdim etti. Bizler de plaket takdimi yaptık. Ramazan ayında Diyanet TV’de iftar

programında yayımlanan vefa hiyakeleri bölümünde canlı bağlantı ile çalışmalarımız TV aracılığı ile tüm Türkiye'ye duyuruldu. Medeniyet tarihi yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örnekleri ile dolu güzel milletim pandemi sürecinde de yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örneklerini sergilemiştir.

Köy imamı olarak pandemi sürecinde köyde çalmadık kapı, girmedik ev bırakmadık. Özellikle yaşlılarımızın maddi manevi her türlü ihtiyaçlarını karşılamaya bu zorlu süreçte yanlarında olmaya gayret gösterdik. Bu süreçte sosyal medya da aktif olarak kullanıyor yaptığımız çalışmalarını sosyal medyadan yayınlıyordum. Sosyal medyadan çalışmalarımızı takip eden Hacı Amcam telefonla bana ulaşarak "Hocam herkesin ihtiyacına koşuyorsun benim de bir istirhamım var sizden" dedi.

"Buyur Hacım ne istiyorsun" dedim.

"Benim evin balkonundaki Türk Bayrağı çok eskidi. Sizden yenilemenizi istiyorum" dedi.

Hacı Amca'nın bu özel ricasını geri çevirmek olur mu? Hemen aracıma atlayıp 30 km uzaklıktaki ilçeye indim. Çarşıdan amcamız için yeni bir Türk Bayrağı aldım. Köye getirip Hacı Amcamın evinin yolunu tuttum. Eski bayrağın yerine yeni Türk Bayrağını astık. Hacı Amcam öyle mutlu oldu ki tarifi yok. Çalışmalarımızı tebrik etti, güzel

hayır dualarda bulundu, o mutlu biz mutlu daha ne olsun.
Rabbim hayri hizmetlerde daim eylesin cümlemizi... Se-
lamlar, saygılar...

HÜSEYİN SIRALI

Gülnar Kayrak Merkez Mahallesi İmam Hatibi

Gülnar/Mersin

VEFA SOSYAL DESTEK GRUPLARININ SESSİZ KAHRAMANLARI
DİN GÖREVLİLERİMİZİN PANDEMİ HATIRALARI

Rüzgarlı Sokak 15/B Ulus/ANKARA · **Tel:** 312.230 46 86 - 0 312.231 57 22

Fax: 312.232 13 99 · e-posta: diyanet-sen@diyanet-sen.org.tr